

Ἀδελφός τις ἀπελθὼν εἰς ἰατρόν, ἠρώτησεν αὐτόν, ἀν εὐρίσκεται τάχα κανένα βότανον, με το οποίον νὰ ἠμπορούσε τινάς νὰ ἰατρεύσει τὰς ἀμαρτίας του.

Ὁ δε ἰατρός ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτόν, εἶπε, ναι ἀδελφέ, γίνωσκε πως εὐρίσκεται ἓνα πολλὰ θαυμαστό, καὶ ἀκουσον.

Ἵπαγε, λάβε τὴν ρίζαν τῆς πνευματικῆς πτωχείας καὶ τῆς ταπεινώσεως τὰ ἄνθη.

Καὶ τὰ φύλλα τῆς υπομονῆς καὶ τοὺς κλάδους τῆς προσευχῆς.

Καὶ ἔνωσον ομοῦ, καὶ τρίψον αὐτό εἰς τὸ ἰγδίον τῆς υπακοῆς.

Καὶ θες αὐτὰ εἰς τὸ κόσκινον τῶν ἀγαθῶν λογισμῶν.

Ἐπειτα βάλε αὐτὰ εἰς τὸ τζουκάλι τῆς συνειδήσεως καὶ μούσκεψέ τα με τὸ νερόν ἀπὸ τοὺς σταλαγμοὺς τῶν δακρῶν καὶ τότε ἀναψον ὑποκάτωθεν τὴ φλόγα τῆς

θεικής αγάπης.

Και όταν βράσουν μερικόν, κένωσον αυτά εις το πινάκι της διακρίσεως και ανακάτωσον αυτά μετά ευχαριστίας.

Είτε ρουφιξε τα με το χουλιάρι της κατανύξεως και αποσπογγίσου μετά του μανδηλίου της εξομολογήσεως και ούτως αποκενώσεις των αμαρτιών σου τα πλήθη.

Ιωάννου του Κομνηνού

Προσκυνητάριον του Αγίου Όρους του Άθων

Πηγή: llazaros.blogspot.gr